

Vedrørende L47 - forslag ændring af vandforsyningsloven

Beklageligvis må vi henvende os så sent vedrørende ovennævnte lovforslag, men det er desværre nødvendigt, da forslaget vil få store økonomiske konsekvenser for landbruget som helhed, og meget store konsekvenser for enkelte producenter i særdeleshed.

De økonomiske konsekvenser er ikke blevet klarlagt i bemærkningerne til lovforslaget eller i lovforslagets behandling indtil nu.

På baggrund af nedenstående forklaring skal vi klart opfordre til, at man finder en fornuftig løsning, så landbruget ikke rammes unødigt og utilsigtet hårdt.

Problestillingen

I forbindelse med sagens forløb blev Dansk Landbrugs sekretariat først for sent opmærksomme på en ændring i definitionen af hvem der fremover er betalingspligtige, og hvordan den enkelte landmands samlede afgiftsgrundlag skal beregnes. I oktober - efter høringstidens udløb - blev vi af landmænd og konsulenter gjort opmærksomme på ændringen, der vil få meget uheldige konsekvenser for en række forpagtere.

I dag er det som forpagter muligt at samle vandindvindingstilladelser fra en eller flere ejere. Der ved skal man som ejer eller forpagter kun svare afgift for én samlet indvinding/bedriftsløsning, med et loft for afgiftspligtig indvindingsmængde på 25.000 m³. Der skal således alene betales afgift af 25.000 m³, i henhold til de nugældende regler.

I forslaget er der som udgangspunkt lagt op til at videreføre reglen med et loft over en samlet afgiftspligtig vandindvinding på 25.000 m³. Imidlertid vil reglen fremover gælde for *ejere*, der har en eller flere indvindingstilladelser. Tidligere kunne forpagtere også samle de vandindvindingstilladelser, der hørte til de forpagtede arealer, og dermed opnå afgiftsfritagelse for mængder over 25.000 m³, ligesom det gælder for ejere af indvindingstilladelser.

Konsekvenser

Det har ikke været muligt at finde en samlet opgørelse over vandindvindingstilladelser og deres anvendelsesfordeling mellem ejere og forpagtere. For at få et skøn over lovforslagets potentielle

betydning er sagen derfor blevet drøftet med en konsulent i Sydvestjylland, hvor markvanding har stor udbredelse og betydning for dyrkningen, herunder især kartoffeldyrkning.

I et område, der nogenlunde dækker Esbjerg, Varde, Billund og Vejen kommuner, blev det anslået, at i omegnen af 2.000 landmænd i gennemsnit har 1-2 tilforpagtede tilladelser, foruden sin egen tilladelse. Den enkelte landmands indvindinger overstiger som regel 25.000 m³ pr. boring.

I forhold til de eksisterende regler skal landmanden med tilforpagtede indvindinger svare afgift af 1/3 af 25.000 m³. Med den nye takst på 30,5 øre/m³ bliver den årlige afgift 2542 kr.

Hvis det nye lovforslag gennemføres skal en landmand med én egentilladelse og to tilforpagtede tilladelser i alt svare afgift af 3 gange 1/3 af 25.000 m³. Den årlige udgift bliver så i stedet 7625 kr.

Konsekvensen ved lovforslaget for forpagtere bliver altså, at det i bedste fald bliver en fordobling af afgiften og i værste fald en mangedobling, afhængig af antallet af forskellige tilforpagtede indvindingstilladelser. I det sydvestjyske vurderes det, at i en worst case-situation kan den hårdst ramte landmand komme til at betale over 25.000 kroner årligt, mod 2542 kroner i dag.

Den samlede omkostning for det vurderede geografiske område skønnes at blive i størrelsesordenen 8-10 mio. kr. årligt, mod omkring 5 mio. kr. i dag. På landsplan vil det samlede beløb være meget større, selv om markvanding er langt mindre udbredt de fleste steder.

Det skønnes, at der i dag opkræves afgift fra 4000 brugere på landsplan ud af i omegnen af 10.000 boringer i alt, og at godt halvdelen af de resterende 6000 boringer er forpagtede. De nye regler vil derfor medføre, at det samlede antal opkrævninger vil stige til 7000-8000. Et forsigtigt skøn er, at lovforslaget vil påføre landbruget en merudgift på 7,5-10 mio. kr. om året. I lovforslagets bemærkninger er det anført, at der ikke vil være negative konsekvenser for erhvervet.

Løsningsforslag

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at der ikke vil være væsentlige udgifter for vandindvindere forbundet med lovens gennemførelse. Den økonomiske belastning er således helt klart en utilsigtet effekt af de ændrede regler vedr. krav om ejerskab. Derfor mener vi, at det bør være muligt at finde en løsning.

Sekretariatet sendte de nye oplysninger i et brev til By- og Landskabsstyrelsen den 23. oktober, hvor vi gjorde opmærksom på problemstillingen, og illustrerede konsekvenserne med et regneeksempel. Vi foreslog ved samme lejlighed to mulige løsninger på problemstillingen:

1. Den hidtidige ordning, hvor forpagteren kan samle indvindingstilladelser fra flere forskellige ejere, videreføres
2. Forpagteren registreres som afgiftsteknisk ejer af den tilforpagtede jord og tilladelse i myndighedernes database, så den samlede indvindingstilladelse beregnes på samme grundlag som tidligere.

Vi har ikke hørt fra styrelsen og bliver beklageligvis først onsdag den 10. december opmærksom på, at lovforslaget var fremsat og førstebehandlet, og at der var skrevet betænkning. Vi har noteret os, at vores henvendelse ikke er blevet oversendt sammen med de øvrige, rettidige høringssvar til Miljø- og Planlægningsudvalget, og at Miljø- og Planlægningsudvalget heller ikke i forbindelse med lovforslagets behandling er blevet gjort bekendt med problemstillingen før nu.

Vi har vedlagt to forslag til tekstændringer i lovforslaget og tilhørende bemærkninger. Det ene forslag vil i praksis videreføre den nugældende praksis, mens det andet forslag gør det muligt at forpagter i afgiftsteknisk forstand registreres som ejer/bruger, hvilket vil lette administrationen for Told- og skatteforvaltningen, der skal indkræve afgifterne.

Vi skal endnu engang beklage den sene henvendelse, men finder det bydende nødvendigt at der findes en løsning på de meget store problemer, som lovforslaget i uændret form helt utilsigtet vil påføre landbruget.

Med venlig hilsen

Niels Peter Nørring
Vicedirektør, Dansk Landbrug

Forslag 1 - Ejeren afgiftsfritages, hvis forpagteren og ejeren kan dokumentere, at forpagteren er bruger (minder om den mulighed, der eksisterer i dag)

- Efter §24 b, stk. 2 indsættes nyt stk. 3 og stk. 4:

Stk. 3. Ejere af vandindvindingsanlæg, omfattet af stk. 1, kan afgiftsfritages, hvis vandindvindingsanlægget benyttes af en anden bruger/forpagter, såfremt anden brugers øvrige årlige vandindvindingsmængde pr. 1. januar overstiger 25.000 m³.

Stk. 4. Ejere af vandindvindingsanlæg, omfattet af stk. 1, som benyttes af en anden bruger, kan få nedsat afgiften, hvis anden brugers øvrige årlige vandindvindingsmængde pr. 1. januar er mindre end 25.000 m³. Ejeren betaler afgift af en tredjedel af vandindvindingsmængden, dog maksimalt op til anden brugers samlede afgiftsloft på 25.000 m³.

- Stk. 3 bliver herefter stk. 5

Bemærkninger til Forslag 1

En landbrugsbedrift består ofte af både ejede og forpagtede arealer, og dermed også af ejede og forpagtede vandindvindingstilladelser. Eksempelvis er det inde for kartoffeldyrkning og andre specialafgrøder meget udbredt med skiftende forpagtninger af hensyn til risikoen for udvikling af forskellige plantesygdomme. Konsekvensen er, at en bedrift samlet set kan bruge vandindvinding fra anlæg, der har flere forskellige ejere.

I forbindelse med forpagtninger gælder derfor de samme vilkår i betalingsgrundlaget som for ejere. I de tilfælde, hvor en bruger tilforpagter et eller flere arealer med tilhørende vandindvindingstilladelser, så brugerens samlede indvindingsmængde overstiger 25.000 m³, skal han alene betale afgift af en tredjedel af 25.000 m³. Da afgifterne overvælttes fra ejer til forpagter, skal forpagteren via indvindingstilladelsernes ejer/ejere dokumentere over for kommunen, at vedkommende er bruger af vandindvindingen. Herefter afgiftsfritages ejeren.

I de tilfælde, hvor en brugers indvindingsmængde ikke overstiger 25.000 m³, skal brugeren betale afgift af den ejede eller tilforpagtede vandindvindingsmængde, der ikke overstiger 25.000 m³. Ejeren af vandindvindingstilladelsen pålægges afgift af den indvindingsmængde, der sammen med brugerens øvrige indvindingsmængde ikke overstiger 25.000 m³.

Forslag 2 - forpagteren registreres i afgiftsdatabasen som ejer af indvindingstilladelsen i forpagtningsperioden

- §24 b ændres til:

§24 b. Ejeren **eller forpagteren** af andre vandindvindingsanlæg skal alene betale afgift efter § 24 af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne efter § 20.

- Efter §24 b, stk. 2 indsættes nyt stk. 3

Stk. 3. Hvis et eller flere vandindvindingsanlæg omfattet af stk. 1 har samme forpagter, og hvis den samlede tilladte årlige indvindingsmængde pr. 1. januar i opkrævningsåret overstiger 25.000 m³ betales alene afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

- Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

- **Ny §24 stk. 4 (ændring af tidligere stk. 3):**
Ved samme ejer **eller forpagter** forstås en fysisk eller juridisk person, som afgrænses ved samme CPR- eller CVR-nummer.
- **Stk. 4 bliver herefter til stk. 5.**
- **§24 d punkt 4) ændres til:**
4) ejers **eller forpagters** CVR-nummer eller CPR-nummer og navn og adresse, samt

Bemærkninger til Forslag 2

En landbrugsbedrift består ofte af både ejede og forpagtede arealer, og dermed også af ejede og forpagtede vandindvindingstilladelser. Eksempelvis er det inde for kartoffeldyrkning og andre specialafgrøder meget udbredt med skiftende forpagtninger af hensyn til risikoen for udvikling af forskellige plantesygdomme. Konsekvensen er, at en bedrift samlet set kan bruge vandindvinding fra anlæg, der har flere forskellige ejere.

I forbindelse med forpagtninger gælder derfor de samme vilkår i betalingsgrundlaget som for ejere. Ejeren eller forpagteren af andre vandindvindingsanlæg skal således alene betale afgift af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, der i tilknytning til anlægget pr. 1. januar i opkrævningsåret fremgår af tilladelsen eller tilladelserne.

I de tilfælde, hvor en bruger tilforpagter et eller flere arealer med tilhørende vandindvindingstilladelser, så brugerens samlede indvindingsmængde overstiger 25.000 m³, skal forpagter alene betale afgift af en tredjedel af 25.000 m³.

For at sikre, at beregningsgrundlaget for afgiften er korrekt, registreres forpagteren af vandindvindingstilladelsen som ejer/bruger i forpagtningsperioden i den database, som Told- og skatteforvaltningen opkræver på grundlag af.